

Arrest

nr. 284 086 van 31 januari 2023
in de zaak RvV X XI

In zake: X
Vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X als wettelijke vertegenwoordigers van hun zoon X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en geboren op (...) februari 2005, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 30 september 2019 samen met zijn vader (L. A. S. M.) en broer (D. A. S. G.).

Op 10 oktober 2019 diende verzoekers vader een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in zijn naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 13 januari 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 16 juli 2021 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. X tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers vader.

1.2. Op 3 augustus 2021 diende verzoeker, wettelijk vertegenwoordigd door zijn vader, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 augustus 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 4 augustus 2022.

1.4. Op 26 augustus 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 1 september 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Salvadoraanse nationaliteit en u bent afkomstig uit Santa Tecla. U heeft in september 2019 uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw vader, L. (...) A. (...) S. (...) M. (...) (OV. (...)) en uw broer D. (...) A. (...) S. (...) G. (...) (OV. (...)). Op 10 oktober 2019 heeft uw vader een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 13 januari 2021 een weigeringsbeslissing genomen. Op 16 februari 2021 diende uw vader een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 16 juli 2021 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 3 augustus 2021 diende uw vader een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard op 10 september 2021. Uw vader ging hiertegen niet in beroep. Op 3 augustus 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldt u dat u in El Salvador door bendeleden benaderd werd en dat zij u wilden rekruteren. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van dit verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen. Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw vader aanhaalde ter staving van zijn verzoek van 10 oktober 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Zo verklaarde u dat de bendeleden uw vader viseren en afpersen omdat hij vrachtwagenchauffeur is (CGVS, p. 6). Er werd reeds geoordeeld dat er aan de asielmotieven van uw vader geen geloof gehecht kan worden. Bovendien haalt u persoonlijk aan dat de

bendeleden u benaderden en u wilden rekruteren (CGVS, p. 6). Er moet worden opgemerkt dat uw vader verklaarde dat u op geen enkel moment door bendeleden benaderd werd (CGVS (...), p. 23). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate. In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat ook uit dit element niet blijkt dat u een nood aan internationale bescherming heeft. U verklaarde dat de bendeleden u al een hele tijd telkens opnieuw benaderden en vroegen om toe te treden. Even later verklaarde u echter dat u twee keer door de bendeleden benaderd werd (CGVS, p. 6). U verklaarde dat ze u één of twee maanden voor uw vertrek benaderden. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat dit twee of drie maanden voor uw vertrek gebeurde (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u er niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen over dit incident, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover in ernstige mate. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>

files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Zo wijst verzoeker in het verzoekschrift op de extreme korthed van het afgenomen gehoor. Voorts stelt verzoeker dat hij niet inziet waarom hij afgerekend wordt op de verklaringen van zijn vader en het vreemd vindt dat verweerder de verklaringen van zijn vader plots wel lijkt te geloven wanneer dit kan aangewend worden om het relaas van verzoeker onderuit te halen.

Volgens verzoeker blijkt uit verschillende bronnen dat de rekrutering van de bendeleden geen hypothetische vrees is. Zo wijst hij onder meer op het feit dat de bendeleden het voor het zeggen hebben in El Salvador en de overheid hier niets wil/kan tegen doen. Verzoeker citeert in dit verband uit Human Rights Watch "El Salvador" van 2020; Human Rights Watch "El Salvador" van 2021 en COI Focus "Salvador: Situation sécuritaire" van 4 juli 2022.

Verzoeker stelt verder in het verzoekschrift dat het CGVS weinig ernstig is bij het aanwrijven van de tegenstrijdigheid bij verzoeker omdat hij bij de DVZ zou gezegd hebben dat hij twee à drie maanden voor zijn vertrek benaderd werd, daar waar hij bij het CGVS over één à twee maanden zou hebben gesproken.

Volgens verzoeker lijkt verweerder te vergeten dat het om een minderjarige gaat die verhoord werd. Voorts stelt verzoeker dat verweerder op geen enkel ogenblik een ernstig individueel, gericht en persoonlijk onderzoek gevoerd heeft naar de vrees in hoofde van de verzoeker, noch het specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die verzoeker persoonlijk loopt in geval van terugkeer.

Verzoeker betoogt verder dat, zo de Raad van mening zou zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker in het verzoekschrift op de ontsprekende situatie van het veralgemeend geweld in El Salvador, dat recentelijk danig geëscaleerd is. Verzoeker citeert in dit verband uit de COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, Al Jazeera *“El Salvador extends state of exception as arrests hit 50.000”* van 17 augustus 2022.

Verzoeker vordert in hoofde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift geen stavingstukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 258 344 van 16 juli 2021 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers vader – dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Dit omdat geen geloof gehecht kon worden aan de beweerde afpersing en de ermee gepaard gaande bedreigingen door de bendeleden van MS13.

2.3.4. Verzoeker dient op 3 augustus 2021 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)*

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium*

ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.5. Op 4 augustus 2022 wordt verzoeker gehoord op het CGVS. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen”.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift wijst op de extreme korthed van het afgenomen gehoor, stelt de Raad vast dat verzoeker met dit betoog geen enkel concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Evenmin legt verzoeker stukken neer waaruit kan blijken dat aan verzoeker nog andere procedurele waarborgen dienden te worden toegekend. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoeker kan voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.6. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verwijst verzoeker naar de problemen die zijn vader zou hebben gekend met de bende MS13 (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 6). Daarnaast haalt verzoeker aan dat bendeleden hem hebben benaderd om hem te rekruteren (administratief dossier, CGVS, p. 6).

In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) uit verzoekers administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming in wezen uitsluitend berust op dezelfde gronden als deze die zijn vader aangehaald heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming van 10 oktober 2019, waarvan de beslissing definitief is. Verzoekers vader heeft immers de vermeende problemen met de bendeleden omwille van zijn werkzaamheden als vrachtwagenchauffeur aangehaald. Evenwel moet worden vastgesteld dat het CGVS in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers vader oordeelde dat geen geloof kon worden gehecht aan deze vermeende problemen, hetgeen bevestigd werd door de Raad in arrest nr. 258 344 van 16 juli 2021;

(ii) wat betreft verzoekers vrees dat hij door de bende gerekruteerd zou worden, moet worden opgemerkt dat hij er niet in is geslaagd om coherente verklaringen af te leggen over het incident waarbij hij door hen benaderd werd nu (a) er moet worden opgemerkt dat zijn vader verklaarde dat verzoeker op geen enkel moment door bendeleden benaderd werd, (b) verzoeker verklaarde dat de bendeleden hem al een hele tijd telkens opnieuw benaderden en vroegen om toe te treden. Even later verklaarde hij echter dat hij twee keer door de bendeleden benaderd werd, met name één of twee maanden voor zijn vertrek, wat eveneens niet overeenkomt met het interview op de DVZ waar verzoeker verklaarde dat dit twee of drie maanden voor zijn vertrek is gebeurd;

(iii) er zijn geen elementen aanwezig om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador zal worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling;

(iv) er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7.1. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift stelt dat niet valt in te zien waarom hij afgerekend wordt op de verklaringen van zijn vader in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en er enkel geloof gehecht wordt aan die verklaringen om het relaas van verzoeker onderuit te halen, erkent hij aldus dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde gronden als deze die zijn vader aanhaalde ter staving van zijn verzoek, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. De Raad herhaalt dat in zijn arrest nr. 258 344 van 16 juli 2021, in navolging van de beslissingen van de commissaris-generaal van 12 januari 2021, werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers vader. Met betrekking tot deze vrees voor de bende MS13 wordt in voormeld arrest geoordeeld als volgt:

“5.3. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming zijn paspoort en identiteitskaart en de paspoorten van zijn kinderen neer. De Raad acht zijn identiteit en Salvadoraanse nationaliteit, die niet betwist wordt door verwerende partij, voldoende bewezen. Daargelaten de vraag of de door verzoeker voorgehouden problemen met de bende MS 13 in zijn colonia verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden van de vluchtelingendefinitie, komt de Raad, na grondige analyse van het administratief dossier, het verzoekschrift en alle door partijen bijgebrachte stukken, tot de vaststelling dat verzoeker de door hem voorgehouden problemen met de bendeleden van MS 13 niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker als sinds 2013 als vrachtwagenchauffeur werkt en dat hij van bij zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit El Salvador op 30 september 2019 in dezelfde colonia woonde (notities PO, p. 5, 16). Hij beschrijft zijn buurt als een plaats waar veel bendes zijn, waar de bendelende getatoeëerd zijn en dat, hoewel er een bewaker werd betaald om 's avonds de steegjes in de gaten te houden, er veel “postvatters” zijn die moeten waarschuwen indien er politie komt en dat veel handelaars in de wijk worden afgeperst en stelt dat in zijn buurt MS actief is (notities PO, p. 7).

Bovendien verklaart verzoeker dat hij vaak naar de buurlanden moest reizen met zijn vrachtwagen en dat hij, als hij 's nachts thuiskwam zijn vrachtwagen niet naar het bedrijf terugbracht omdat er dan geen vervoer meer naar huis was, maar zijn vrachtwagen achterliet in de buurt van zijn woning (notities PO, p. 11, 14). Verder verklaart hij ook de aliaten van een aantal bendeleden te kennen (notities PO, p. XXX). Hieruit blijkt dat verzoeker al zijn hele leven in dezelfde door MS gecontroleerde colonia woonde en al zes jaar als vrachtwagenchauffeur werkte en dit ook zichtbaar was, zodat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat ook de bendeleden op de hoogte waren van zijn activiteiten. Dat zij hem al die tijd niet zouden hebben lastiggevalen en plots 3 maanden voor zijn vertrek afpersingsgeld zouden eisen, is bijgevolg weinig aannemelijk.

Verder verklaart verzoeker dat hij voor juni en juli 2019 de gevraagde renta betaalde op het einde van de maand, in juli al beslist had om het land te verlaten en tussen 18 en 20 juli de vliegtickets te hebben gekocht en vervolgens niet betaalde voor de maanden augustus en september. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden gesteld “Daarbij is het hoogst bevreemdend dat u nog twee maanden in El Salvador heeft verbleven zonder de renta te betalen en zonder al te grote problemen te ondervinden (CGVS, p. 18). Dat u eerst twee maanden betaalt ‘omdat u voor uw leven vreest’ en vervolgens twee maanden nalaat te betalen en aldus het risico neemt bedreigd en of vermoord te worden en hierbij toch uw gewoonlijke werk blijft voortzetten en nog voor het merendeel thuis blijft komen, op vijf à tien overnachtingen op uw werk na, is merkwaardig (CGVS, p. 9). De reden die u inroept om voor augustus en september niet meer te betalen, met name omdat uw geld op zou geraken, staat niet in verhouding met uw beweerde vrees: logischerwijze zou men kunnen verwachten dat u zich nog veilig stelt en betaalt in de periode vlak voorafgaand aan uw vertrek in plaats van nog risico te lopen (CGVS, p. 20). Naderhand stelt u de zaken zo voor dat u het geld aan de tickets gependend had en dat het geld op was (CGVS, p. 23).” De Raad stelt vast dat verzoeker deze pertinente motieven in de bestreden beslissing niet weet te weerleggen. Door louter te poneren dat hij ook niet weet waarom hij precies op dat ogenblik op de radar kwam van de bendes, verklaart hij geenszins waarom hij al die jaren als vrachtwagenchauffeur ongemoeid werd gelaten, ondanks het feit dat hij al sinds 2013 dit beroep uitoefende en gekend was in de buurt.

Waar verzoeker stelt dat hij de bendeleden maar enkele maanden aan het lijntje kon houden en hen trachtte te overtuigen dat hij het geld aan het verzamelen was, kan de Raad slechts vaststellen dat dit in schril contrast staat met zijn verklaring dat hij in paniek was en toen hij voor het eerst werd bedreigd en afgeperst. Hoewel hij de middelen had om ook voor augustus en september te betalen, koos verzoeker er evenwel volgens zijn verklaringen voor om de bende te trotseren en niet te betalen maar vliegtuigtickets te kopen. Gezien de gewelddadige reputatie van de bendeleden zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie, en de bedreigingen die hij volgens zijn verklaringen zou hebben ondergaan is het niet aannemelijk dat verzoeker dergelijke risico's zou nemen en in dezelfde colonia blijft wonen zonder te betalen.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over de bedreigingen en incidenten die zich zouden hebben voorgedaan met de bendeleden in augustus en september niet consistent, vaag en op een aantal aspecten tegenstrijdig zijn. Zo verklaart verzoeker, gevraagd of hij zichzelf niet in gevaar bracht door twee maanden niet te betalen "Ja, ik zeg het nogmaals. Ze kwamen met bedreigen met een vuurwapen, een of twee keer (...)" (notities PO, p. 20) en gevraagd te concretiseren wanneer ze hem met dat vuurwapen bedreigden "dat was op het einde van de maand, dat was altijd op de dag dat ik moest betalen. Laten we stellen dat het de laatste dag van de maand was" (notities, PO, p. 21).

De vaststelling dat verzoeker niet kan precies kan zeggen hoeveel keer hij met een wapen bedreigd wordt, noch op welke dag dit plaatsvond ondermijnt reeds de geloofwaardigheid minstens de ernst van de beweerde bedreigingen. Verder blijken zijn verklaringen over de aard van de beweerde bedreigingen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet overeen te stemmen. De bestreden beslissing stelt hierover op goede gronden het volgende: "Als ze u met een vuurwapen hebben bedreigd, moet dit logischerwijze toch een grote impact op u hebben nagelaten. Bij de DVZ verklaarde u verder dat E. (...) C. (...) in augustus langskwam en eiste dat u tegen de volgende maand het bedrag voor de twee maanden zou hebben liggen. Hij was verbaal agressief, toonde zijn pistool, maar viel u niet aan (Vragenlijst CGVS, 8 januari 2020, vraag 5). Voor het CGVS zegt u dat de bende pas in september het wapen uithaalde, in augustus bleef het bij verbale eisen (CGVS, p. 21). Bij DVZ heeft u niet laten optekenen dat u in september met een vuurwapen bedreigd zou zijn.

Daarnaast komt het totaal ongeloofwaardig over dat bendeleden bij uw zogenaamde excuus geen geld te hebben, u zouden toelaten een maand later te betalen. Gevraagd wanneer u dan exact bedreigd bent met dat vuurwapen, ontwijkt u een duidelijk antwoord en houdt u het vaagweg op 'de dagen dat u moest betalen, het einde van de maand'. Wanneer u expliciet gevraagd wordt wanneer u met dat vuurwapen bedreigd bent, herhaalt u eerst simpelweg dat het op het einde van de maand was, om dan te suggereren dat het de laatste dag van de maand was (CGVS, p. 20-21). Op de laatste dag van september 2019 was u nochtans al in België. Later beredeneert u dan weer dat het twee dagen voor het einde van de maand moet zijn geweest (CGVS, p. 23). Twee dagen voor het einde van september, zou dan betekenen op 28 september, uw zogenaamde laatste werkdag (CGVS, p. 16). Dat u zich niet meer zou herinneren wanneer precies u met een vuurwapen bedreigd werd, terwijl u daags tevoren op 27 september 2019 net aangifte zou gaan doen zijn, is ongerijmd (Document 5 in administratief dossier). Deze voortdurende aanpassingen in uw vage en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen in ernstige mate uw geloofwaardigheid."

Dat verzoeker tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken alles snel en bondig heeft moeten uiteenzetten, zoals verzoeker in het verzoekschrift beweert, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker ook tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zijn verklaringen over de aard en tijdstip van de bedreigingen voortdurend bijstelt. Dat het om pietluttigheden zou gaan kan geenszins worden bijgetreden. Integendeel stelt de Raad vast dat de beweerde afpersing en de doodsb bedreigingen door de bendeleden de kern van zijn vluchtrelaas en de directe aanleiding van zijn vertrek uit El Salvador betreft. Indien verzoeker daadwerkelijk zou zijn afgeperst en met de dood bedreigd door bendeleden, kan worden aangenomen dat dergelijke ervaring een diepe indruk op hem moet gemaakt hebben en hij hier minstens precieze verklaringen kan afleggen over het aantal keer dat hij bedreigd werd met een vuurwapen.

De vaststelling dat hij hier weinig doorleefd over vertelt, niet precies weet hoeveel keer hij met een wapen werd bedreigd en zijn verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS voortdurend bijstelt, ondermijnt dan ook in belangrijke mate de geloofwaardigheid zijn verklaringen over de beweerde bedreigingen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt deze pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Voorts stelt de Raad vast dat uit verzoekers verklaringen een weinig voorzichtige houding blijkt indien hij daadwerkelijk door de bendeleden zou zijn afgeperst, de betaling van de renta zou hebben stopgezet en hierom met een vuurwapen bedreigd zou zijn geweest, zoals hij verklaart. Zoals hierboven reeds aangehaald zag verzoeker er desondanks geen graten in om nog af en toe zijn vrachtwagen in de buurt van zijn woning te parkeren en nog bleef doorwerken tot vlak voor zijn vertrek uit El Salvador, terwijl hij anderzijds er steeds voor zorgde dat hij zijn werkbadge kon tonen en deed alsof hij zijn DUI niet bijhad bij het doorkruisen van gebieden die door de verschillende bendes worden gecontroleerd. Het is dan ook niet geloofwaardig dat de bendeleden gedurende twee maanden genoeg namen met zijn verklaring dat hij het geld aan het bijeenzoeken was, zoals hij

beweert. Bovendien stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker zelf verklaart dat hij de vliegtuigtickets voor zijn vlucht op 29 september 2019 al tussen 18 en 20 juli 2019 kocht omdat het goedkoper is vliegtickets zo vroeg mogelijk te kopen, terwijl hij wel nog spaargeld had om gedurende twee maanden renta te kunnen betalen.

Indien hij daadwerkelijk werd afgeperst en bedreigd door de bendeleden en voor zijn leven vreesde valt niet in te zien waarom verzoeker er niet voor opteerde om duurdere tickets te kopen waardoor hij vroeger kon vertrekken of zich in afwachting van zijn vertrek tijdelijk een andere verblijfplaats te zoeken. Dergelijke handelswijze valt in elk geval moeilijk in overeenstemming te brengen met de voorgehouden vrees voor de bendeleden.

Dat hij bleef verder werken omdat hij geen argwaan wilde wekken en dat het in het oog zou gesprongen zijn mocht hij van de ene op de andere dag gestopt zijn met zijn werk als vrachtwagenchauffeur, doet geen afbreuk aan het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat hij volgens zijn verklaringen opteerde voor het risico voor represailles van de bendeleden wegens het niet betalen van de renta, terwijl hij andere opties had. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde afpersing en ermee gepaard gaande bedreigingen. Wat de door verzoeker bij zijn verzoek voorgelegde klacht bij de politie dd. 27 september 2019 (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat het een kopie betreft en relatieve bewijswaarde heeft nu de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien stelt de Raad vast dat het voorgelegde document wel een handtekening bevat van de "aangever" maar niet van de "ontvanger", en dat onder punt 4 "gebruikte middelen" de vermelde mogelijkheden steekwapen; vuurwapen; wagens; andere middelen niet ingevuld zijn wat de bewijswaarde van het document verder sterk relativeert nu verzoeker uitdrukkelijk tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde een of tweemaal met een vuurwapen te zijn bedreigd.

Verder blijkt de aangifte enkel een verklaring van verzoeker te bevatten met betrekking tot de eerste ontmoeting met de bendeleden waarop zij renta begonnen te eisen op 20 juli 2019 en wordt geen enkele verwijzing gemaakt naar de beweerde bedreigingen met een vuurwapen die zouden hebben plaatsgevonden in augustus 2019. De vaststelling dat hij hier, twee dagen voor zijn vertrek geen enkele verwijzing naar maakt in de aangifte bij de politie ondergraft verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Er tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen dat in de klacht niets vermeld staat over het incident in augustus noch over een steekwapen of vuurwapen wijst verzoeker er enkel op dat het bedrag van de renta en de bijnaam van het bendelid genoemd wordt en beaamt hij verder enkel dat "ze vermelden enkel de soort van wapens en het is blanco gebleven" (notities PO, p. 22-23), zodat hij geen enkele verklaring biedt voor de vastgestelde ongerijmdheden.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers verklaring dat hij pas net voor zijn vertrek een klacht indiende omdat de politie met de bendeleden samenwerkt en de bendeleden zijn familieleden zouden willen treffen omdat hij klacht neerlegde, moeilijk te verzoenen valt met de vaststelling dat hij toch een klacht neerlegde. In dit verband stelt de Raad in elk geval vast dat waar hij verklaart dat de bendeleden personen zoals verzoeker willen treffen via hun familieleden, hij dit in casu niet aannemelijk maakt. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker zelf verklaart dat zijn broers en ouders na zijn vertrek uit El Salvador in hetzelfde huis zijn blijven wonen en geen problemen kregen met de bendeleden omdat "het probleem was naar mij gericht" (notities PO, p. 8). Ook maakt hij geen enkel gewag van problemen of bedreigingen die zijn kinderen zouden hebben ondervonden in de periode dat hij de bendeleden trotseerde door de gevraagde renta niet meer te betalen.

De bestreden beslissing stelt met betrekking tot de vermeende repercussies van zijn beweerde problemen met de bendeleden het feit dat hij geweigerd heeft renta te betalen en de verschillen tussen zijn verklaringen en de inhoud van de door hem neergelegde klacht dan ook op goede gronden het volgende: "U wierp verder op dat bendeleden iemand altijd willen raken door schade te berokkenen aan een familielid (CGVS, p. 13). Nochtans maakt u er geen gewag van dat uw kinderen problemen zouden hebben gekend met de bendeleden gedurende de maanden augustus en september waarin u de renta niet betaalde en u op regelmatige basis overnachtte in uw vrachtwagen. Dit relativeert ook meteen de ingeroepen nood aan internationale bescherming. Alsook wordt vastgesteld dat uw ouders en twee broers zijn blijven wonen in het huis na uw vertrek uit El Salvador waarbij u uiteenzet dat zij geen problemen meer hebben gekend met bendeleden omdat het probleem naar u gericht was (CGVS, p. 8) en uw kinderen (CGVS, p. 18). Door uw verklaring dat zij geen problemen meer hebben gekend met bendeleden, relativeert u meteen de beweerde incidenten tussen uw ouders, broers en de bendeleden. Zo zouden de bendeleden begin september 2019 via uw familie naar u gevraagd hebben (CGVS, p. 24) en hebben ze tevens sinds begin oktober een vijftal keer naar u gevraagd (CGVS, pp. 14-15). Er zijn geen bedreigingen geuit. Het zou enkel bij vragen zijn gebleven, waarbij de bendeleden lastig en boos werden en hebben gescholden wanneer uw ouders of broers zeiden dat u daar niet meer was.

Slechts één keer zou uw broer geslagen zijn omdat hij gezegd had dat u er niet was (CGVS, p. 15). Ondanks de angsten van uw familie met betrekking tot de bendeleden, wordt opgemerkt dat uw vader bleef klussen aan de katholieke kerk en dat uw jongste broer studeert (CGVS, p. 14).

Als u daarnaast vreest dat bendeleden u zullen komen zoeken of uw familie zullen raken precies omdat u een klacht indiende, is het moeilijk te verstaan dat u daags voor uw vertrek naar België effectief er toch een indiende (CGVS, p. 19). Er dient tevens te worden opgemerkt dat de kopie van het document van de aangifte niet voor ontvangst afgetekend werd waarmee de eigenlijke aangifte op zich al meteen op de helling gezet wordt. Ook worden er vraagtekens geplaatst bij uw verklaringen en de inhoud van het document. Als u, zoals u verklaart, tot enkele dagen voor uw vertrek wachtte met het indienen van die aangifte omdat de politie in El Salvador contacten onderhoudt met bendeleden (CGVS, p. 19), stelt zich de vraag waarom uw klacht enkel het incident van 20 juni 2019 bespreekt. Nergens maakt u er gewag van dat E. (...) C. (...) u in augustus 2019 zou hebben benaderd, zoals u bij de DVZ liet optekenen (DVZ Vragenlijst CGVS, 8 januari 2020, vraag 5) en nergens maakt u er gewag van dat ze één of twee keer in september met een vuurwapen op u hebben gericht, zoals u betoogde bij het CGVS (CGVS, p. 22). In tegenstelling tot uw verklaringen bij het CGVS dat de klacht melding maakt van een vuurwapen of een steekwapen zoals een mes, klopt dit niet en is er geen sprake van enig steek- of vuurwapen in de aangifte. Zoals supra reeds opgemerkt, is uw chronologie zodanig vaag dat het uw geloofwaardigheid in het gedrang brengt. Wanneer u uiteindelijk aangaf dat de bedreiging in september twee dagen voor het einde van de maand zal geweest zijn, dan valt dit terug te leiden op 28 september (CGVS, p. 23). De datum op uw aangifte is 27 september en niet 28 september zoals u op het CGVS verklaarde (CGVS, p. 19). Logischerwijze had u dan zelf moeten meteen aangeven dat u van het incident in september met het vuurwapen niet gesproken had bij uw aangifte omdat dit incident de dag nadien plaats had gevonden. Quod non: integendeel, u beweert uitdrukkelijk dat ze het vuurwapen vermelden, of steekwapen, als u zich niet vergist (CGVS, p. 22). Maar u 'vergist' zich wel degelijk en moet toegeven dat het voorgedrukte gedeelte over de wapens blanco is gebleven zonder dat u hier enige verdere verklaring voor biedt (CGVS, p. 23). Het geheel aan vaststellingen brengt uw geloofwaardigheid ernstig in het gedrang." De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen ernstig verweer voert tegen deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier. Door enkel te stellen dat verwerende partij geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en dat eerder klacht indienen zijn doodvonnis zou betekend hebben omdat de bendeleden met de politie samen te werken, weerlegt zij geenszins de vastgestelde ongerijmdheden in de neergelegde aangifte noch de verschillen tussen zijn verklaringen en de inhoud van de aangifte. (...)"

De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dan ook op goede gronden dat om voormelde redenen evenmin kan worden aangenomen dat er in hoofde van verzoeker elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

2.3.7.2. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal weinig ernstig is wanneer hij verzoeker een tegenstrijdigheid aanwrijft inzake zijn verklaring op de DVZ over de periode van zijn vertrek uit El Salvador. Verder benadrukt verzoeker dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik een ernstig, individueel, gericht en persoonlijk onderzoek heeft gevoerd naar de vrees in zijn hoofde, noch met zijn specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die hij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar El Salvador.

De Raad stelt in dit verband vast dat verzoeker voorbijgaat aan de diverse motieven van de bestreden beslissing waarin wel degelijk wordt ingegaan op de elementen die verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud heeft aangehaald ter verantwoording van zijn apart verzoek om internationale bescherming, doch waarvan wordt geoordeeld dat zij niet kunnen worden beschouwd als elementen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Wat betreft verzoekers vrees voor rekrutering door de bende, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen volgt.

2.3.7.3. Voorts stelt verzoeker dat zijn vrees voor de bendeleden betreffende de rekrutering van kinderen geen hypothetische vrees is. In dit verband citeert hij uit Human Rights Watch "El Salvador" van 2020; Human Rights Watch "El Salvador" van 2021 en COI Focus "Salvador: Situation sécuritaire" van 4 juli 2022.

Uit de objectieve landeninformatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat kinderen, in het bijzonder zij die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren, nood kunnen hebben aan internationale bescherming, doch dat dit afhankelijk is van hun individuele omstandigheden (COI Focus "El Salvador: Situation sécuritaire" van 4 juli 2022, p. 19; UNHCR "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from El Salvador", p. 35-36). Er kan uit de neergelegde en beschikbare landeninformatie in dit kader niet worden afgeleid dat het louter terugkeren naar en aanwezig zijn in El Salvador zou kunnen volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan van een

gegronde vrees of een reëel risico om slachtoffer te worden van dergelijke praktijken. Het aanhalen van algemene informatie volstaat *in casu* dus niet; verzoekers vrees voor rekrutering moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Verzoeker dient op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken die relevant kunnen zijn om een risico op rekrutering aannemelijk te maken. Reeds in het kader van het beschermingsverzoek van zijn vader werd geoordeeld dat verzoekers vader geen enkel gewag heeft gemaakt van de problemen of bedreigingen die verzoeker zou hebben ondervonden.

De Raad kan na lezing van het rechtsplegingsdossier verder geen omstandigheden in hoofde van verzoeker vaststellen waaruit blijkt dat hij in het vizier zou komen van bendes voor rekrutering. Er blijkt bijvoorbeeld niet dat verzoeker en zijn vader zich in een precare socio-economische situatie bevonden noch dat verzoeker, zijn broer of zijn vader enige affiniteit zouden hebben met de bendes. Zo blijkt uit het verzoek om internationale bescherming van verzoekers vader dat verzoeker naar school ging in El Salvador hetgeen hij ook bevestigt tijdens zijn eigen persoonlijk onderhoud (administratief dossier, NPO, p. 7) en dat zijn vader als vrachtwagenchauffeur werkte. Verzoeker maakt, naast zijn vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer door de bende MS13 of door een andere bende zal worden vervolgd of geïdoleerd. Verzoeker geeft ook geen voorbeelden van familieleden, vrienden of burens die daadwerkelijk zouden zijn gerekruteerd. Zijn relaas bevat aldus geen geloofwaardige of overtuigende elementen waaruit kan blijken dat hij werd of zou kunnen worden benaderd door bendes in het kader van een rekrutering.

2.3.7.4. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker in het verzoekschrift om hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker merkt in dit verband op dat het niveau van geweld ongezien is in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kan worden beschouwd, ter illustratie waarvan hij citeert uit COI Focus “*Salvador: Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, Al Jazeera “*El Salvador extends state of exception as arrests hit 50.000*” van 17 augustus 2022.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoeker ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” en “*In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.*” (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport “*An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*” van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “*highly targeted and individualized*” wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een

welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Met het algemeen betoog dat El Salvador als één van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt omschreven, het citeren uit en refereren aan landeninformatie toegevoegd aan het verzoekschrift en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal, toont verzoeker geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers minstens ten dele dezelfde, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7.5 Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijven zij onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.7.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde nog vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET